

“Op sterfbed band herstellen met ex is geen uitzondering”

Celien Moors

19 december 2017

15u37

GH - twitterGert Huysmans.

Dat mensen op hun sterfbed nog trouwen met hun partner, is verre van een uitzondering. Dat ze huwen met een ex, om praktische en emotionele redenen zoals de intussen overleden acteur Marc Van Eeghem, dan weer wel. “Al komt het frequent voor dat exen aan een sterfbed opnieuw de weg naar elkaar vinden”, klinkt het bij palliatief arts Gert Huysmans. “Het feit dat er een levenseinde in zicht is, maakt een herstel ‘haalbaar’”.

Acht jaar geleden besloten acteur Marc Van Eeghem, vorige week overleden aan de gevolgen van prostaatkanker, en zijn toenmalige partner Kristel Dotremont uit elkaar te gaan. Kristel is de moeder van zijn twee kinderen, maar tot een huwelijk kwam het nooit. Tot ze een paar weken voor Van Eeghems dood, toen hij nog in de veronderstelling was een aantal maanden te leven, toch besloten te trouwen. Niet alleen uit praktische overwegingen, zoals erfeniskwesties, maar even goed om emotionele en symbolische redenen. “We hebben altijd een goede band gehad, en voor de kinderen was het belangrijk dat hun ouders symbolisch weer bij elkaar waren, dat we eindelijk weer een gezin waren”, waren Van Eeghems woorden aan ‘Humo’.

Die situaties komen amper voor, weet palliatief arts Gert Huysmans, tevens voorzitter van de Federatie Palliatieve Zorg Vlaanderen. “Na een breuk is het voor mensen sowieso moeilijk de relatie terug op te nemen en effectief te trouwen”, vertelt hij. “Zeker wanneer er nieuwe relaties in het spel zijn, zouden al veel stukjes van de puzzel in elkaar moeten vallen voor het op een sterfbed tot een huwelijk tussen voormalige partners komt. Toch vinden exen heel frequent, wanneer een van beide stervende is, opnieuw de weg naar elkaar. Zij nemen dan een heel zorgende rol op zich.”

Huysmans vergelijkt het met situaties waarin ouders en kinderen terug toenadering zoeken wanneer eerder al het contact verbroken was. “Plots is het leven niet meer vanzelfsprekend, en denken mensen bewust na over een aantal zaken, zoals relaties. Wij polsen daar ook naar. Soms denken ze terug aan relaties in de negatieve zin, maar veel vaker vragen ze zich af waarom een relatie is stukgelopen. En vaak beseffen ze dat dat om futiliteiten ging. Palliatieve mensen vragen dan ook expliciet om een ex opnieuw te contacteren, omdat ze zelf nooit de moed hebben gevonden. Niet dat ze bij een toenadering meteen de spons zullen vegen over het verleden: zelfs aan het levenseinde kunnen ze sommige zaken niet zomaar vergeten. Maar in de aanloop naar de dood zijn mensen toch in staat sommige gebeurtenissen te overstijgen. Dan kunnen ze op zoek gaan naar wat er wel goed was en het (sociale) leven op een mooie manier afsluiten.”